

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἡ Αἰώνιος Διαθήκη τῆς Εἰρήνης

«Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω»¹

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

α. «Καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι Λαὸς»

ΑΣ ΕΙΝΑΙ εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, *«ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν Μέγαν, ἐν αἵματι Διαθήκης Αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν»* Χριστόν ²!

Σήμερα, ὁ Φιλάνθρωπος Πατὴρ τοῦ Σωτῆρος μας εἰρηνοποιεῖ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια· σήμερα, ὁ Θεὸς ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν τὸν **Μεγάλον Ποιμένα**, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, προκειμένου Αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀληθινὰ Ἅγια καὶ νὰ προσφέρῃ ἐκεῖ, ὡς ἐξιλαστήριον θυσίαν, τὸ Αἷμα Του καὶ νὰ βεβαιωθῇ ἡ **Αἰώνιος Διαθήκη**, ἡ ἀδιάδοχος **Καινὴ Διαθήκη τῆς Χάριτος**.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ πανηγυρίζουν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν *«οὐρανοὶ τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»³*;

Ἰδοῦ, διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πραγματοποιεῖται ἡ ποθητὴ ἐκείνη προ-αναγγελία τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ:

«Καλέσω τὸν Οὐ - λαόν - μου Λαόν μου, καὶ τὴν Οὐκ - ἠγαπημένην Ἠγαπημένην»⁴.

Ἰδοῦ, ὁ Κύριος συνάπτει μαζί μας **«Διαθήκην Εἰρήνης»**:

«Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι Λαός»⁵.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα», λοιπόν, «λαμπρυνθῶμεν λαοί»⁶!

Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πλημμυρισμένοι ἀπὸ εὐγνωμοσύνην, ἄς εἴμεθα λαμπροὶ καὶ ἀκτινοβολοῦντες, διότι ὁ Χριστός μας, μὲ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του, μᾶς ὠδήγησε καὶ μᾶς προσέφερε *«πρὸς τὸν Πατέρα»*. Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος, μαζὶ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μᾶς κατέστησε *«συμπολίτας τῶν Ἁγίων καὶ οἰκείους τοῦ Θεοῦ»⁷*.

Εἰς τὸ ἐξῆς, ὅλοι ὅσοι μετέχομεν εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας, εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Ναὸν καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ζῶντος Θεοῦ⁸, ἀνήκομεν εἰς τὸν Λαόν Του, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους καὶ Δικαίους τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀποτελοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

6. «Τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν»

ΚΑΘΕ Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὁ ὁποῖος εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ διδῆ ζῶσαν μαρτυρίαν διὰ τὴν σωτηριώδη αὐτὴν ἀλήθειαν· δηλαδή, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως εἴμεθα ὁ **Λαὸς τοῦ Θεοῦ**.

Ὁ Κύριος ἐφάνη *συνεπῆς* πρὸς τὴν *Διαθήκην* Του:

«Καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα»⁹.

Εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Του, εἰς τὸν Θεανθρώπινον Οἶκον Του, ἔχει ἀφήσει ὅλα τὰ *«Ἅγια»* Αὐτοῦ: διὰ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων Του εἶναι παρὼν Αὐτὸς ὁ Ἴδιος ὁ Χριστός μας, ἡ *«Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή»¹⁰*, ὁ *«Ἄρτος τῆς Ζωῆς»¹¹*, ἡ *«Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή»¹²*.

Ἄρα γε, εἴμεθα καὶ ἡμεῖς *συνεπεῖς* πρὸς τὴν *Διαθήκην* αὐτήν; Εἰς τὰς καρδίας μας ἐνοικεῖ καὶ ἐμπεριπατεῖ ὁ Κύριός μας; Ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ εἶναι διαρκῆς μέσα μας; Πορευόμεθα ὡς τέκνα φωτὸς καὶ ἡμέρας;

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

γ. Κατὰ χάριν «χριστοὶ»

Η ΑΓΙΑ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μᾶς ὑπενθυμίζει κάθε Κυριακὴν τοῦ ἑτησίου κύκλου, ἀλλ' ἐξαιρέτως σήμερα, μὲ τρόπον πράγματι συγκλονιστικόν, τί ἤμεθα πρὸ Αὐτῆς καὶ τί δυνάμεθα πλέον νὰ γίνωμεν μετὰ ἀπὸ Αὐτὴν μέσα εἰς τὴν πλημμυρίδα τοῦ Ἀκτίστου Φωτός Της.

Ὁ Θεός, διὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, ἀπευθύνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ ἀναγνωρίζει Αὐτὴν, διότι κάθε εὐσεβὴς φέρει εἰς τὴν καρδίαν του τὸ Ἅγιον Ὄνομά Του:

«Λαὸς μου, οὗ τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν»¹³.

Εἶναι *«μακάριοι»*, λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, *«οἱ νήφοντες κατὰ Θεὸν διηνεκῶς»*, δηλαδὴ *«οἱ αἰεὶ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς μνήμην Θεοῦ»¹⁴.*

Αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ μετάνοιαν, ἐργήγορσιν καὶ προσευχὴν, διότι δὲν λησμονοῦν ποτέ, ὅτι *«ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστι»¹⁵*· αὐτοὶ φέρουν εἰς τὰς καρδίας των τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τὴν *«Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ἰησοῦ»¹⁶*· αὐτοὶ δέχονται τὸν *«ἐνυπόστατον φωτισμὸν τῆς Χάριτος»¹⁷* καὶ τοιουτοτρόπως γίνονται κατὰ χάριν θεοὶ καὶ *«χριστοὶ»¹⁸.*

* * *

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Ἄς ἐντρυφῶμεν συνεχῶς καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ εἰς τὰς ἱεράς αὐτὰς ἀληθείας τῆς Πίστεώς μας, μνημονεύοντες δὲ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, ἃς παραθέτωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,

εἰς Ὅν πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2005

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρθοποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

-
- 1) Β΄ Κορινθ. στ΄ 16.
 - 2) Ἐβρ. ιγ΄ 21.
 - 3) Κανόνος Πάσχα, ᾠδὴ Γ΄, Τροπάριον α΄.
 - 4) Ρωμ. θ΄ 25· Α΄ Πέτρο. β΄ 9· ᾠσ. β΄ 25.
 - 5) Ἰεζ. λζ΄ 26-28· Β΄ Κορινθ. στ΄ 16.
 - 6) Κανόνος Πάσχα, ᾠδὴ Α΄, Εἰρμός.
 - 7) Ἐφεσ. β΄ 18-19.
 - 8) Β΄ Κορινθ. στ΄ 16.
 - 9) Ἰεζ. λζ΄ 26 καὶ 28.
 - 10) Ἰωάν. ια΄ 25.
 - 11) Ἰωάν. στ΄ 35.
 - 12) Ἰωάν. ιδ΄ 6.
 - 13) Ἦσ. να΄ 7, κατὰ τὸν ᾠσιον Ἐφραίμ Σύρον. Κατὰ τοὺς Ο΄: «τὸν νόμον μου», ἀντὶ «τὸ ὄνομά μου».
 - 14) ᾠσίου Ἐφραίμ Σύρου, Ἔργα τ. Β΄, σελ. 262 καὶ 253, ἐκδ. «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1989.
 - 15) Πρβλ. Λουκ. ιζ΄ 21.
 - 16) Ἀββᾶ Ἡσαΐου, Λόγος ΚΕ΄, § ια΄, σελ. 154, ἐν Βόλφ 1962.
 - 17) Φιλοκαλία, τ. Δ΄, σελ. 17, ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», Ἀθῆναι 1961.
 - 18) ᾠσίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Κατήχησις Θ΄, τ. Α΄, σελ. 173, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1988.